

1. Noci dlouhý plný odhodlání,
slibů, lásky, milování,
rána, co maj rozsypanou tvář.

2. Co tě přes den věčně vracej zpátky,
čas jindy tak strašně krátký
vleče se, až myslíš, že je lhář.

R: Jak dítě toužíš se mnou být ve tmě sám
a dát si ruce na mou tvář
a potichu, když říkám: pojď, pojď ke mně, něco znát,
to jen tobě teď a tady pošeptám.

3. Proč ses u snídaně ráno smál,
se skleničkou v ruce hrál,
nikdo neví, jenom ty a já.

4. = 1.

R: Jak dítě toužíš...